

Neviim (prophètes) - Ézéchiel

Chapter 33

- 33,1 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר.
- 33,2 בֶּן-אָדָם, דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי-עַמֶּךָ וְאִמְרָם אֲלֵיהֶם, אַרְצִי, כִּי-אֵבִיא עָלֶיךָ חֶרֶב; וְלָקַחְתָּ עִם-הָאָרֶץ אִישׁ אֶחָד, מִקְצֵיהֶם, וְנָתַתּוּ אֹתוֹ לָהֶם, לְצַפָּה.
- 33,3 וְכֹאֵה אֶת-הַחֶרֶב, בָּאֵה עַל-הָאָרֶץ; וְתִקַּע בְּשׁוֹפָר, וְהִזְהִיר אֶת-הָעָם.
- 33,4 וְשָׁמַע הַשְּׁמַע אֶת-קוֹל הַשׁוֹפָר, וְלֹא גָזַר, וְלִמְבוֹא חֶרֶב, וְתִקְחָהּ--דָּמוֹ, בְּרֹאשׁוֹ יִהְיֶה.
- 33,5 אֶת קוֹל הַשׁוֹפָר שָׁמַע וְלֹא גָזַר, דָּמוֹ בּוֹ יִהְיֶה; וְהוּא גָזַר, בְּפִשׁוֹ מִלֹּט.
- 33,6 וְהִצַּפָּה כִּי-יִרְאֶה אֶת-הַחֶרֶב בָּאֵה, וְלֹא-תִקַּע בְּשׁוֹפָר וְהָעָם לֹא-גָזַר, וְלִמְבוֹא חֶרֶב, וְתִקַּח מֵהֶם בְּפִשׁ--הוּא בְּעוֹנוֹ נִלְקַח, וְדָמוֹ מִיַּד-הִצַּפָּה אָדְרָשׁ. {פ}
- 33,7 וְאַתָּה בֶּן-אָדָם, צַפֵּה גַּתְיָיִךְ לְבֵית יִשְׂרָאֵל; וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דְבַר, וְהִזְהַרְתָּ אֹתָם מִמֶּנִּי.
- 33,8 בְּאִמְרֵי לְרִשְׁעֵי, רִשְׁעֵי מוֹת תָּמוּת, וְלֹא דְבַרְתָּ, לְהַזְהִיר רִשְׁעֵי מִדְּרָכָם--הוּא רִשְׁעֵי בְּעוֹנוֹ יָמוּת, וְדָמוֹ מִיַּד אֲבִיקָשׁ.
- 33,9 וְאַתָּה כִּי-הִזְהַרְתָּ רִשְׁעֵי מִדְּרָכָם, לְשׁוּב מִמֶּנֶּה, וְלֹא-שָׁב, מִדְּרָכָם--הוּא בְּעוֹנוֹ יָמוּת, וְאַתָּה בְּפִשְׁךְ הִצַּלְתָּ. {פ}
- 33,10 וְאַתָּה בֶּן-אָדָם, אָמַר אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, כֵּן אִמְרַתְּם לֵאמֹר, כִּי-פָשַׁעְנוּ וְחַטָּאתֵינוּ עָלֵינוּ; וְכֵם אֲנִיחֶנּוּ בַּמְּקוֹם, וְאֵינְךָ נֹתִיחַ.
- 33,11 אָמַר אֲלֵיהֶם חִי-אֲנִי גַּם אֲדַבְּרֵי יְהוָה, אִם-אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַרִשָּׁעִי, כִּי אִם-בְּשׁוּב רִשְׁעֵי מִדְּרָכָם, וְחִיָּה: שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הַרְעִים, וְלָמָּה תָּמוּתוּ--בֵּית יִשְׂרָאֵל. {פ}
- 33,12 וְאַתָּה בֶּן-אָדָם, אָמַר אֶל-בְּנֵי-עַמֶּךָ צְדָקָת הַצְּדִיק לֹא תִצְלַנּוּ בְּיוֹם פָּשְׁעוֹ, וְרִשְׁעֵת הַרִשָּׁעִי לֹא-יִכָּשֵׁל בָּהּ, בְּיוֹם שׁוּבוֹ מִרְשָׁעוֹ; וְצְדִיק, לֹא יִכָּלֵל לְחַיּוֹת בָּהּ--בְּיוֹם חַטָּאתוֹ.
- 33,13 בְּאִמְרֵי לְצְדִיק חִיָּה יִחְיֶה, וְהוּא-בָטַח עַל-צְדָקָתוֹ וְעָשָׂה עוֹל--כֹּל-צְדָקָתוֹ לֹא תִזְכְּרֶנָּה, וּבְעוֹלוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה בּוֹ יָמוּת.
- 33,14 וּבְאִמְרֵי לְרִשָּׁעִי, מוֹת תָּמוּת; וְשָׁב, מִחַטָּאתוֹ, וְעָשָׂה מִשְׁפָּט, וְצְדָקָה.
- 33,15 חֲבַל יִשְׁיֵב רִשָּׁעִי, גְּזֵלָה יִשְׁלַם, בְּחֻקוֹת הַחַיִּים הַלֵּךְ, לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עוֹל--חַיּוֹ יִחְיֶה, לֹא יָמוּת.
- 33,16 כֹּל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא, לֹא תִזְכְּרֶנָּה לוֹ: מִשְׁפָּט וְצְדָקָה עָשָׂה, חַיּוֹ יִחְיֶה.
- 33,17 וְאָמַרְוּ בְּנֵי עַמֶּךָ, לֹא יִתְכַן דָּרֶךְ אֲדֹנָי; וְהִמָּה, דָּרְכָם לֹא-יִתְכַן.
- 33,18 בְּשׁוּב-צְדִיק מִצְדָקָתוֹ, וְעָשָׂה עוֹל--וּמוֹת, בָּהֶם.
- 33,19 וּבְשׁוּב רִשָּׁעִי מִרְשָׁעוֹ, וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצְדָקָה--עָלֵיהֶם, הוּא יִחְיֶה.
- 33,20 וְאִמְרַתְּם, לֹא יִתְכַן דָּרֶךְ אֲדֹנָי; אִישׁ כְּדָרְכּוֹ אֲשַׁפּוֹט אֶתְכֶם, בֵּית יִשְׂרָאֵל. {פ}
- 33,21 וַיְהִי בְשֵׁתִי עֲשָׂרָה שָׁנָה, בְּעֲשָׂרֵי בְחֻמְשָׁה לַחֲדָשׁ--לְגִלּוֹתֵנוּ; בֹּא-אֵלַי הַפְּלִיט מִירוּשָׁלַם לֵאמֹר, הִכְתָּה הָעִיר.
- 33,22 וַיְדַבְּרָה הָיְתָה אֵלַי בְּעָרֵב, לִפְנֵי בּוֹא הַפְּלִיט, וַיִּפְתַּח אֶת-פִּי, עַד-בּוֹא אֵלַי בְּבִקְרָא; וַיִּפְתַּח פִּי, וְלֹא גָאַלְמַתִּי עוֹד. {פ}
- 33,23 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר.
- 33,24 בֶּן-אָדָם, יֹשְׁבֵי הַחֲרֻבוֹת הָאֵלֶּה עַל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל אִמְרִים לֵאמֹר, אֶחָד הִיָּה אֲבָרְהָם, וַיִּירֶשׁ אֶת-הָאָרֶץ; וְאֲנִיחֶנּוּ רַבִּים, לָנוּ גַּתְנָה הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה. {ס}
- 33,25 לָכֵן אָמַר אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה, עַל-הַדָּם תֹּאכְלוּ וְעֵינֵיכֶם תִּשְׂאוּ אֶל-גְּלוּלֵיכֶם--וְיָדָם תִּשְׁפְּכוּ; וְהָאָרֶץ, תִּירָשׁוּ.
- 33,26 עַמְדַתְּם עַל-חֲרָבְכֶם עֲשִׂיתֶן תּוֹעֵבָה, וְאִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ טְמֵאתֶם; וְהָאָרֶץ, תִּירָשׁוּ. {ס}
- 33,27 כֹּה-תֹאמַר אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה, חִי-אֲנִי, אִם-לֹא אֲשֶׁר בְּחֲרָבוֹת בְּחֶרֶב יִפְלוּ, וְאֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה לְחַיָּה גַּתְתִּיו לְאָכְלוֹ; וְאֲשֶׁר בְּמַצְדּוֹת וּבְמַעְרוֹת, בְּדָבַר יָמוּתוּ.
- 33,28 וְנִתְתִּי אֶת-הָאָרֶץ שְׁמֵמָה וּמְשֻׁמָּה, וְנִשְׁבַּת גְּאוֹן עֲזָה; וְשָׁמְמוּ הַרֵי יִשְׂרָאֵל, מֵאִין עוֹבְרִי.
- 33,29 וַיְדַעוּ, כִּי-אֲנִי יְהוָה, בְּתִתִּי אֶת-הָאָרֶץ שְׁמֵמָה וּמְשֻׁמָּה, עַל כָּל-תּוֹעֵבַתְּם אֲשֶׁר עָשׂוּ. {פ}

- 33,30 ואמה בן-אדם--בני עמך הנדברים בך אצל הקירות, ובפתחי הבתים; ודבר-הד אֶת-אחד, איש אֶת-אחיו לאמר, באו-נא ושמעו, מה הדבר היוצא מאת יהוה.
- 33,31 ויבואו אליך כמבוא-עם וישבו לפניך, עמי, ושמעו אֶת-דבריך, ואותם לא יעשו: כי-עגבים בפייהם המה עשים, אחרי בצעם לבם הלך.
- 33,32 והגב להם כשיר עגבים, ויפה קול ומטב נגן; ושמעו, אֶת-דבריך, ועשים אינם, אותם.
- 33,33 ובבאה: הנה באה--וידעו, כי גביא היה בתוכם. {פ}